

No. 3850

**ARGENTINA, AUSTRIA, BELGIUM,
BOLIVIA, CAMBODIA, etc.**

**Final Act of the United Nations Conference on Maintenance
Obligations; and**

**Convention on the Recovery Abroad of Maintenance.
Done at New York, on 20 June 1956**

Official texts: Chinese, English, French, Russian and Spanish.

Registered ex officio on 25 May 1957.

**ARGENTINE, AUTRICHE, BELGIQUE,
BOLIVIE, CAMBODGE, etc.**

**Acte final de la Conférence des Nations Unies sur les obliga-
tions alimentaires; et**

**Convention sur le recouvrement des aliments à l'étranger.
Faits à New-York, le 20 juin 1956**

Textes officiels anglais, chinois, espagnol, français et russe.

Enregistrés d'office le 25 mai 1957.

No. 3850. CHINESE TEXT — TEXTE CHINOIS

聯合國贍養義務會議
藏事文件

聯合國經濟暨社會理事會，於一九五五年五月十七日通過決議案五七二（十九），決定召開全權代表會議擬定及簽署自國外獲取贍養權利公約。

祕書長依照該決議案之規定，邀請聯合國各會員國，為任何專門機關會員國之非聯合國會員各國，與聯合國建立關係之各有關專門機關，向理事會取得諮詢地位之各有關非政府組織，海牙國際私法會議及國際統一私法學社，參加本會議。

本會議自一九五六年五月二十九日至六月二十日在紐約聯合國會所舉行。

下列三十二國政府派遣代表團出席：

阿富汗	德意志聯邦共和國
阿根廷	希臘
奧地利	伊朗
比利時	以色列
玻利維亞	義大利
高棉	日本
錫蘭	韓國
中國	墨西哥
哥倫比亞	摩納哥
哥斯大黎加	荷蘭
古巴	那威
丹麥	菲律賓
多明尼加共和國	瑞典
厄瓜多	烏拉圭
薩爾瓦多	梵蒂岡
法蘭西	南斯拉夫

下列九國政府派遣觀察員出席本會議：

加拿大
捷克斯拉夫
瓜地馬拉
黎巴嫩
祕魯
瑞士
土耳其
聯合王國
委內瑞拉

下列各組織參加本會議，但無投票權：

專門機關：

國際勞工組織

政府間組織：

政府間歐洲移民事宜委員會

國際統一私法學社

與經濟暨社會理事會有諮詢關係之非政府組織：

甲類組織：

國際自由工會聯合會

國際基督教工會聯合會

世界工會聯合會

乙類組織及登記組織：

國際天主教社會服務聯盟

教會國際問題委員會

猶太組織協調委員會

國際天主教移民委員會

國際天主教慈善事業會議

國際婦女評議會

國際青年婦女之友聯合會

國際大學婦女聯合會

國際女律師聯合會
國際社會服務社
國際兒童福利聯盟
國際婦女組織聯絡委員會
汎太平洋東南亞婦女協會
救世軍
基督教青年會世界聯合會
世界猶太協會
世界天主教婦女組織同盟
世界基督教女青年會

本會議選舉錫蘭代表古納華亭爵士（Sir Senerat Gunewardene）為主席，
阿根廷代表渥利維利海軍少將閣下（H. E. Rear Admiral A. O. Olivieri）及義
大利代表馬特烏祺博士（Dr. Mario Matteucci）為副主席。

本會議設一工作組，由中國、哥倫比亞、薩爾瓦多、德意志聯邦共和
國、法蘭西、以色列、義大利、日本、荷蘭、瑞典、各國代表，加拿大觀察
員以及願在工作組參加審議之其他出席本會議代表組成。工作組舉行會議期
間選舉義大利代表馬特烏祺博士，法蘭西代表克雷麥巴赫夫人（Mme.
Kraemer-Bach），以色列代表戈亨先生（Mr. Haim Cohn）及薩爾瓦多代表
烏基雅博士閣下（H. E. Dr. Miguel Urquia），於討論本會議交付工作組審查
之本公約各條款時，輪流擔任主席。

本會議另設一起草委員會，由薩爾瓦多，法蘭西，以色列各國代表，及
加拿大觀察員組成；又設一全權證書審查委員會，由主席及兩副主席組成。

本會議採用祕書長依經濟暨社會理事會決議案三九〇H（十三）召開之
專家委員會所擬就之公約草案為討論基礎。該委員會於一九五二年八月十八
日至二十八日在日內瓦舉行會議並向理事會提送報告書一件，內載自國外獲
取贍養權利公約草案。本會議經將公約草案逐條予以審議，並將有審查必要
之各條款交付工作組及起草委員會審查。

附載於本歲事文件之自國外獲取贍養公約，業經本會議全體一致通過，

聽由各國在紐約聯合國會所簽署。本會議並通過決議案一項，亦經附載於本藏事文件。

經阿根廷代表團請求，下列聲明載入本藏事文件：

“關於第十二條，如締約另一方將本公約之適用推廣至主權屬於阿根廷共和國之領土時，此項推廣不得影響阿根廷之權利。”

“關於第十六條，阿根廷政府對於任何爭端與就第十二條所作聲明中述及之領土直接或間接有關者，保留其不依本條所訂程序提交之權利。”

為此，下列代表及觀察員簽署本藏事文件，以昭信守；仍保留各該國政府對公約簽署、批准或加入之立場。

公曆一千九百五十六年六月二十日，訂於紐約，中、英、法、俄、西文一本，各文同一作準。本藏事文件及附載之公約應交聯合國祕書長存放，並應由祕書長將其正式副本分送聯合國各會員國及公約第十三條所稱之所有其他各國。

聯合國贍養義務會議 所通過之決議案

本會議

鑑於本會議所通過之自國外獲取贍養公約第七條，對於有關之締約兩方法律中均有囑託書之規定時，關於再蒐集證據之囑託書，已訂有規則。

議決請聯合國祕書長，就法律中有囑託書規定之各國，編製名單，分送公約第十三條所稱各國。

[RUSSIAN TEXT — ТЕКСТ РУССЕ]

№. 3850. ЗАКЛЮЧИТЕЛЬНЫЙ АКТ КОНФЕРЕНЦИИ ОРГАНИЗАЦИИ ОБЪЕДИНЕННЫХ НАЦИЙ ПО ВОПРОСУ ОБ АЛИМЕНТНЫХ ОБЯЗАТЕЛЬСТВАХ

Экономический и Социальный Совет Организации Объединенных Наций резолюцией 572 (XIX), которая была принята 17 мая 1955 года, постановил созвать Конференцию полномочных представителей для завершения составления и для подписания конвенции о признании и исполнении за границей алиментных обязательств.

В соответствии с постановлениями указанной резолюции Генеральный Секретарь пригласил на эту Конференцию все государства-члены Организации Объединенных Наций, те не состоящие членами Организации Объединенных Наций государства, которые являются членами какого-либо из специализированных учреждений, заинтересованные специализированные учреждения, которые поставлены в связь с Организацией Объединенных Наций, заинтересованные неправительственные организации, имеющие консультативный статус при Совете, Гаагскую конференцию по частному международному праву и Международный институт унификации частного права.

Конференция собралась в Центральных учреждениях Организации Объединенных Наций в Нью-Йорке и продолжалась с 29 мая по 20 июня 1956 года.

Правительства следующих тридцати двух государств были представлены делегациями:

Австрии	Италии	Сальвадора
Аргентины	Камбоджи	Уругвай
Афганистана	Китая	Федеративной Республики Германии
Бельгии	Колумбии	Филиппин
Боливии	Кореи	Франции
Ватикана	Коста-Рики	Цейлона
Греции	Кубы	Швеции
Дании	Мексики	Эквадора
Доминиканской Республики	Монако	Югославии
Израиля	Нидерландов	Японии
Ирана	Норвегии	

Правительства следующих девяти государств были представлены на Конференции наблюдателями:

Венесуэлы	Перу	Турции
Гватемалы	Соединенного Королевства	Чехословакии
Канады		Швейцарии
Ливана		

Следующие организации участвовали в Конференции без права голоса:

Специализированное учреждение:

Международная организация труда

Межправительственные организации:

Международный комитет по европейской миграции

Международный институт унификации частного права

Неправительственные организации, имеющие консультативный статус при Экономическом и Социальном Совете:

Категория А:

Международная конфедерация свободных профессиональных союзов

Международная федерация христианских профессиональных союзов

Всемирная федерация профессиональных союзов

Категория В и организации, занесенные в реестр:

Международный католический союз социальной помощи

Комиссия церквей по международным делам

Координационный совет еврейских организаций

Международная католическая комиссия по миграции

Международная конференция католических благотворительных учреждений

Международный женский союз

Международная федерация попечения о молодых женщинах

Международная федерация женщин с высшим образованием

Международная федерация женщин-юристов

Международная социальная помощь

Международный союз попечения о детях

Международный комитет по связи женских международных организаций

Тихоокеанская женская ассоциация Юго-Восточной Азии

Армия спасения

Всемирное объединение христианских союзов молодых людей

Всемирный еврейский конгресс

Всемирный союз женских католических организаций

Всемирное объединение христианских союзов молодых женщин

Конференция избрала в председатели сэра Сенерата Гуневардене (Цейлон), а в заместители председателя — Его Превосходительство контр-адмирала А. О. Оливиери (Аргентина) и д-ра Марио Маттеучи (Италия).

Конференция образовала Рабочую группу, в которую вошли представители Израиля, Италии, Китая, Колумбии, Нидерландов, Сальвадора, Федеративной Республики Германии, Франции, Швеции и Японии, наблюдатель от Канады и те другие присутствовавшие на Конференции представители, которые пожелали участвовать в работе этой группы. На своих заседаниях Рабочая группа избрала д-ра Марио Маттеучи (Италия), г-жу Крэмер-Баш (Франция), г-на Хайма Кона (Израиль) и Его Превосходительство д-ра Мигеля Уркиа (Сальвадор) для выполнения по очереди обязанностей председателя при обсуждении различных статей конвенции, которые рассматривались Рабочей группой по поручению Конференции.

Кроме того Конференция образовала Редакционный комитет, в который вошли представители Израиля, Сальвадора и Франции и наблюдатель от Канады, и Комитет по проверке полномочий, в который вошли председатель и оба заместителя председателя Конференции.

Конференция положила в основу обсуждения вопросов текст конвенции, выработанный комитетом экспертов, который был образован Генеральным Секретарем в соответствии с резолюцией 390 Н (XIII) Экономического и Социального Совета. Этот комитет работал в Женеве с 18 по 28 августа 1952 года и представил Совету доклад, который содержал проект конвенции об удовлетворении за границей требований об алиментах. Конференция рассматривала этот проект конвенции постатейно, передавая, когда это было необходимо, отдельные статьи в Рабочую группу и в Редакционный комитет для пересмотра.

Конференция единогласно приняла, при втором чтении, и открыла для подписания в Центральных учреждениях Организации Объединенных Наций в Нью-Йорке Конвенцию о взыскании за границей алиментов, которая прилагается к настоящему Заключительному акту. Кроме того Конференция приняла прилагаемую к настоящему Заключительному акту резолюцию.

По просьбе делегации Аргентины в настоящий заключительный акт включается ниже следующее заявление:

« В отношении статьи 12 :

Если какая-либо другая договаривающаяся сторона распространит применение этой Конвенции на территории, находящиеся под суверенитетом Аргентинской Республики, это никоим образом не отразится на правах последней.

В отношении статьи 16 :

Аргентинское правительство оставляет за собой право не применять предусматриваемый в этой статье порядок к спорам, имеющим прямое или косвенное отношение к территориям, упоминаемым в заявлении, которое сделано им в отношении статьи 12 ».

В УДОСТОВЕРЕНИЕ ИЗЛОЖЕННОГО подписавшиеся ниже представители и наблюдатели подписали настоящий Заключительный акт, резервиро-

вав позиции своих правительств, по принадлежности, в отношении подписания или ратификации этой Конвенции или присоединения к ней.

СОВЕРШЕНО в Нью-Йорке двадцатого дня июня тысяча девятьсот пятьдесят шестого года в одном экземпляре на английском, испанском, китайском, русском и французском языках, причем все тексты являются равно аутентичными. Настоящий Заключительный акт и прилагаемая к нему Конвенция сдаются на хранение Генеральному Секретарю Организации Объединенных Наций, который препровождает заверенные копии их членам Организации Объединенных Наций и всем другим государствам, упоминаемым в статье 13 этой Конвенции.

**РЕЗОЛЮЦИЯ, ПРИНЯТАЯ КОНФЕРЕНЦИЕЙ
ОРГАНИЗАЦИИ ОБЪЕДИНЕННЫХ НАЦИЙ ПО ВОПРОСУ
ОБ АЛИМЕНТНЫХ ОБЯЗАТЕЛЬСТВАХ**

Конференция,

принимая во внимание, что в статье 7 Конвенции о взыскании за границей алиментов, принятой настоящей Конференцией, устанавливаются правила относительно отдельных требований о дальнейших доказательствах, если такие требования предусматриваются в законах обеих заинтересованных Договаривающихся Сторон,

постановляет просить Генерального Секретаря Организации Объединенных Наций составить и разослать государствам, упоминаемым в статье 13 этой Конвенции, список государств, законы которых предусматривают отдельные требования.

[SPANISH TEXT — TEXTE ESPAGNOL]

No. 3850. ACTA FINAL DE LA CONFERENCIA DE LAS NACIONES UNIDAS SOBRE LA OBLIGACION DE DAR ALIMENTOS. HECHO EN NUEVA YORK, EL 20 DE JUNIO DE 1956

El Consejo Económico y Social de las Naciones Unidas, en virtud de su resolución 572 (XIX) aprobada el 17 de mayo de 1955, decidió convocar una conferencia de plenipotenciarios para terminar la redacción de la Convención sobre la Tramitación en el Extranjero de las Demandas de Prestación de Alimentos, y para la firma de ese instrumento.

De conformidad con lo estipulado en dicha resolución, el Secretario General invitó a la conferencia a todos los Estados Miembros de las Naciones Unidas, a los Estados no miembros de las Naciones Unidas que lo son de algunos de los organismos especializados, a los organismos especializados interesados que están vinculados con las Naciones Unidas, a las organizaciones no gubernamentales interesadas que están reconocidas como entidades consultivas por el Consejo, a la Conferencia de Derecho Internacional Privado de La Haya y al Instituto Internacional para la Unificación del Derecho Privado.

La Conferencia se reunió en la Sede de las Naciones Unidas, Nueva York, del 29 de mayo al 20 de junio de 1956.

Estuvieron representados por sus delegaciones los Gobiernos de los treinta y dos Estados siguientes :

Afganistán	Cuba	Japón
Argentina	China	México
Austria	Dinamarca	Mónaco
Bélgica	Ecuador	Noruega
Bolivia	El Salvador	Países Bajos
Camboja	Filipinas	República Dominicana
Ceilán	Francia	República Federal de Alemania
Ciudad del Vaticano	Grecia	Suecia
Colombia	Irán	Uruguay
Corea	Israel	Yugoslavia
Costa Rica	Italia	

Estuvieron representados por observadores los Gobiernos de los nueve Estados siguientes :

Canadá	Líbano	Suiza
Checoeslovaquia	Perú	Turquía
Guatemala	Reino Unido	Venezuela

Las siguientes organizaciones participaron en la Conferencia sin derecho a voto :

Organismos especializados :

Organización Internacional del Trabajo;

Organizaciones intergubernamentales :

Comité Intergubernamental para el Movimiento de Migrantes de Europa,
Instituto Internacional para la Unificación del Derecho Privado;

Organizaciones no gubernamentales reconocidas como entidades consultivas por el Consejo Económico y Social :

Categoría A :

Confederación Internacional de Organizaciones Sindicales Libres,
Federación Internacional de Sindicatos Cristianos,
Federación Sindical Mundial;

Categoría B y Registro :

Unión Católica Internacional de Servicio Social,
Comisión de las Iglesias para los Asuntos Internacionales,
Comité de Coordinación de Organizaciones Judías,
Comisión Internacional Católica de Migración,
Conferencia Internacional de Obras Católicas de Caridad,
Consejo Internacional de Mujeres,
Federación Internacional de Amigas de la Joven,
Federación Internacional de Mujeres Universitarias,
Federación Internacional de Abogadas,
Servicio Social Internacional,
Unión Internacional de Protección a la Infancia,
Comité de Enlace de Organizaciones Femeninas Internacionales,
Asociación de Mujeres del Pacífico y del Asia Sudoriental,
Ejército de Salvación,
Alianza Mundial de las Asociaciones Cristianas de Jóvenes,
Congreso Judío Mundial,
Unión Mundial de Organizaciones Católicas Femeninas,
Asociación Cristiana Mundial de Juventudes Femeninas.

La Conferencia eligió como Presidente a Sir Senerat Gunewardene, de Ceilán, y como Vice-presidentes a Su Excelencia, el Contraalmirante A. O. Olivieri, de la Argentina, y al Dr. Mario Matteucci, de Italia.

La Conferencia creó un Grupo de Trabajo compuesto de los representantes de Colombia, China, El Salvador, Francia, Israel, Italia, Japón, Países Bajos, República Federal de Alemania, Suecia, del observador del Canadá y de los representantes que asistieron a la Conferencia y expresaron el deseo de participar en las deliberaciones del Grupo de Trabajo. En el curso de las sesiones celebradas, el Grupo de Trabajo eligió al Dr. Mario Matteucci, de Italia, a la Sra. de Kraemer-Bach, de Francia, al Sir. Haim Cohn, de Israel, y a Su Excelencia, el Dr. Miguel Urquía, de El Salvador, para que actuasen rotativamente como presidentes de las sesiones en que se trataron los diversos artículos de la Convención, de conformidad con lo solicitado por la Conferencia al Grupo de Trabajo.

La Conferencia creó además un Comité de Redacción, integrado por los representantes de El Salvador, Francia e Israel y por el observador del Canadá, y un Comité de Verificación de Poderes integrado por el Presidente y por los dos Vicepresidentes de la Conferencia.

La Conferencia tomó como base de sus deliberaciones el texto de la Convención preparado por el Comité de Expertos reunido por el Secretario General con arreglo a la resolución 390 H (XIII) del Consejo Económico y Social. Este Comité se reunió en Ginebra del 18 al 28 de agosto de 1952, y presentó al Consejo un informe en el que figuraba el Proyecto de Convención sobre la Tramitación en el Extranjero de las Demandas de Prestación de Alimentos. La Conferencia examinó el proyecto de convención artículo por artículo y transmitió los artículos, en los casos en que ello fué necesario, al Grupo de Trabajo y al Comité de Redacción para que éstos los examinaran.

La Conferencia aprobó por unanimidad la Convención sobre la Obtención de Alimentos en el Extranjero que figura como anexo a esta Acta Final, y la abrió a la firma en la Sede de las Naciones Unidas en Nueva York. La Conferencia aprobó también la resolución que figura como anexo a esta Acta Final.

A solicitud de la delegación de la Argentina se inserta la siguiente declaración en el Acta Final :

«Con respecto al artículo 12 :

«Si otra parte contratante extendiera la aplicación de la Convención a territorios que pertenecen a la soberanía de la República Argentina tal extensión en nada afectará sus derechos.

«Con respecto al artículo 16 :

«El Gobierno argentino se reserva el derecho de no someter al procedimiento indicado en este artículo cualquier controversia directa o indirectamente vinculada a los territorios mencionados en la declaración que formula con respecto al artículo 12. »

EN FE DE LO CUAL, los representantes y observadores infrascritos han firmado esta Acta Final, reservando la posición de sus respectivos Gobiernos en lo que respecta a la firma, ratificación o adhesión a la Convención.

HECHO en Nueva York, a los veinte días del mes de junio de mil novecientos cincuenta y seis, en un ejemplar en lengua china, española, francesa, inglesa y rusa, en el que cada uno de los textos es igualmente auténtico. Esta Acta Final y la Convención a ella adjunta se depositarán en manos del Secretario General de las Naciones Unidas, quien enviará copias de autenticidad certificada a los Estados Miembros de las Naciones Unidas y a todos los demás Estados a que se hace referencia en el artículo 13 de la Convención.

RESOLUCIÓN APROBADA POR LA CONFERENCIA DE LAS NACIONES UNIDAS SOBRE LA OBLIGACIÓN DE DAR ALIMENTOS

La Conferencia,

Considerando que en el artículo 7 de la Convención sobre la Obtención de Alimentos en el Extranjero se establecen reglas sobre los exhortos necesarios para obtener otras pruebas, siempre que los exhortos se hallen previstos en la legislación de las dos Partes Contratantes interesadas,

Decide pedir al Secretario General de las Naciones Unidas que prepare una lista de los Estados cuya legislación prevé los exhortos y la distribuya a los Estados a que se refiere el artículo 13 de la Convención.

FOR AFGHANISTAN:

POUR L'AFGHANISTAN:

阿富汗:

За Афганистан:

POR EL AFGANISTÁN:

FOR ARGENTINA:

POUR L'ARGENTINE:

阿根廷:

За Аргентину:

POR LA ARGENTINA:

L. H. TETTAMANTI

FOR AUSTRIA:

POUR L'AUTRICHE:

奥地利:

За Австрию:

POR AUSTRIA:

F. MATSCH

FOR THE KINGDOM OF BELGIUM:

POUR LE ROYAUME DE BELGIQUE:

比利时王國:

За Королевство Бельгии:

POR EL REINO DE BÉLGICA:

Joseph Nisot

FOR BOLIVIA:

POUR LA BOLIVIE:

玻利維亞:

За Боливию:

POR BOLIVIA:

G. QUIROGA GALDO

FOR CAMBODIA:

POUR LE CAMBODGE:

高棉:

За Камбоджу:

POR CAMBOJA:

LY CHINLY

FOR CEYLON:

POUR CEYLAN:

锡兰:

За Цейлон:

POR CEILÁN:

R. S. S. GUNEWARDENE

FOR CHINA:

POUR LA CHINE:

中國:

За Китай:

POR LA CHINA:

Yu-Chi HSUEH

FOR COLOMBIA:

POUR LA COLOMBIE:

哥倫比亞:

За Колумбию:

POR COLOMBIA:

FOR COSTA RICA:

POUR LE COSTA-RICA:

哥斯大黎加:

За Коста-Рику:

POR COSTA RICA:

FOR CUBA:

POUR CUBA:

古巴:

За Кубу:

POR CUBA:

Uldarica MAÑAS

Silvia SHELTON

FOR DENMARK:

POUR LE DANEMARK:

丹麦:

За Данию:

POR DINAMARCA:

Ernst MEINSTORP

FOR THE DOMINICAN REPUBLIC:

POUR LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

多明尼加共和国:

За Доминиканскую Республику:

POR LA REPÚBLICA DOMINICANA:

R. O. GALVÁN

FOR ECUADOR:

POUR L'ÉQUATEUR:

厄瓜多:

За Эквадор:

POR EL ECUADOR:

José V. TRUJILLO

FOR EL SALVADOR:

POUR LE SALVADOR:

萨尔瓦多:

За Сальвадор:

POR EL SALVADOR:

M. Rafael URQUÍA

FOR FRANCE:

POUR LA FRANCE:

法蘭西:

За Францию:

POR FRANCIA:

Bly. EPINAT

FOR THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY:

POUR LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE:

德意志联邦共和国:

За Федеративную Республику Германии:

POR LA REPÚBLICA FEDERAL DE ALEMANIA:

Arthur BÜLOW
Hans H. WALLICHES

FOR GREECE:

POUR LA GRÈCE:

希腊:

За Грецию:

POR GRECIA:

Christian PALAMAS

FOR IRAN:

POUR L'IRAN:

伊朗:

За Иран:

POR IRÁN:

M. ANSARI

FOR ISRAEL:

POUR ISRAËL:

以色列:

За Израиль:

POR ISRAEL:

H. COHN

FOR ITALY:

POUR L'ITALIE:

義大利:

За Италию:

POR ITALIA:

Mario MATTEUCCI

FOR JAPAN:

POUR LE JAPON:

日本:

За Японию:

POR EL JAPÓN:

Toshikazu KASE

FOR THE REPUBLIC OF KOREA:

POUR LA RÉPUBLIQUE DE CORÉE:

大韓民國:

За Корейскую Республику:

POR LA REPÚBLICA DE COREA:

Ben C. LIMB

FOR MEXICO:

POUR LE MEXIQUE:

墨西哥:

За Мексику:

POR MÉXICO:

Luciano JOUBLANC RIVAS

FOR MONACO:

POUR MONACO:

摩納哥:

За Монако:

POR MÓNACO:

Marcel PALMARO

FOR THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS:

POUR LE ROYAUME DES PAYS-BAS:

荷蘭王國:

За Королевство Нидерландов:

POR EL REINO DE LOS PAÍSES BAJOS:

P. J. DE KANTER
P. EIJSSEN

FOR THE KINGDOM OF NORWAY:

POUR LE ROYAUME DE NORVÈGE:

挪威王國:

За Королевство Норвегии:

POR EL REINO DE NORUEGA:

Erik DONS

FOR THE PHILIPPINE REPUBLIC:

POUR LA RÉPUBLIQUE DES PHILIPPINES:

菲律賓共和國:

За Филиппинскую Республику:

POR LA REPÚBLICA DE FILIPINAS:

Mauro MÉNDEZ

FOR SWEDEN:

POUR LA SUÈDE:

瑞典:

За Швецию:

POR SUECIA:

Sten RUDHOLM
Folke PERSSON

FOR URUGUAY:

POUR L'URUGUAY:

烏拉圭:

За Уругвай:

POR EL URUGUAY:

César MONTERO B.

FOR VATICAN CITY:

POUR LA CITÉ DU VATICAN:

梵蒂岡:

За Ватикан:

POR LA CIUDAD DEL VATICANO:

Edward E. SWANSTROM
Aloysius J. WYCISLO

FOR YUGOSLAVIA:

POUR LA YUGOSLAVIE:

南斯拉夫:

За Југославију:

POR YUGOESLAVIA:

Aleksandar BOZOVIC

OBSERVERS — OBSERVATEURS

觀察員 — НАБЛЮДАТЕЛИ — OBSERVADORES

FOR CANADA:

POUR LE CANADA:

加拿大:

За Канаду:

POR EL CANADÁ:

Robert E. CURRAN

FOR CZECHOSLOVAKIA:

POUR LA TCHÉCOSLOVAQUIE:

捷克斯洛伐克:

За Чехословакию:

POR CHECOESLOVAQUIA:

FOR GUATEMALA:

POUR LE GUATEMALA:

瓜地馬拉:

За Гватемалу:

POR GUATEMALA:

I. LEMUS DIMAS

FOR LEBANON:

POUR LE LIBAN:

黎巴嫩:

За Ливан:

POR EL LÍBANO:

FOR PERU:

POUR LE PÉROU:

秘魯:

За Перу:

POR EL PERÚ:

M. F. MAÚRTUA

FOR SWITZERLAND:

POUR LA SUISSE:

瑞士:

За Швейцарию:

POR SUIZA:

Jürg ISELIN

FOR TURKEY:

POUR LA TURQUIE:

土耳其:

За Турција:

POR TURQUÍA:

FOR THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND:

POUR LE ROYAUME-UNI DE GRANDE-BRETAGNE ET D'IRLANDE DU NORD:

大不列顛及北愛爾蘭聯合王國:

За Соединенное Королевство Великобритании и Северной Ирландии:

POR EL REINO UNIDO DE GRAN BRETAÑA E IRLANDA DEL NORTE:

FOR VENEZUELA:

POUR LE VENEZUELA:

委內瑞拉:

За Венесуэлу:

POR VENEZUELA:

THE PRESIDENT OF THE CONFERENCE:

LE PRÉSIDENT DE LA CONFÉRENCE:

會議主席:

Председатель Конференции:

EL PRESIDENTE DE LA CONFERENCIA:

R. S. S. GUNEWARDENE

FOR THE SECRETARY-GENERAL OF THE UNITED NATIONS:

POUR LE SECRÉTAIRE GÉNÉRAL DE L'ORGANISATION DES NATIONS UNIES:

聯合國祕書長:

За Генерального Секретаря Организации Объединенных Наций:

POR EL SECRETARIO GENERAL DE LAS NACIONES UNIDAS:

Oscar SCHACHTER

THE EXECUTIVE SECRETARY OF THE CONFERENCE:

LE SECRÉTAIRE EXÉCUTIF DE LA CONFÉRENCE:

會議行政祕書:

Исполнительный секретарь Конференции:

EL SECRETARIO EJECUTIVO DE LA CONFERENCIA:

Paolo CONTINI

[CHINESE TEXT — TEXTE CHINOIS]

自國外獲取贍養公約

序 言

締約各方

鑒於生活困難之人有賴在國外之人贍養者，其境遇所引起之人道問題，亟待解決，

並鑒於贍養請求之在國外起訴或執行，於法律上及事實上均有嚴重困難，決定訂立辦法以解決此項問題及克服此項困難，

爰議定條款如下：

第一條

公約之範圍

一. 本公約之宗旨，為便利在締約一方領土內之人（以下稱為請求人），獲取對在締約另一方管轄下之另一人（以下稱為對造人）所主張應受之贍養。此項宗旨應經由以下稱為傳遞機關及收受機關等機關之服務而實現之。

二. 本公約所規定之補救辦法係增益而非替代國內法或國際法上任何既有補救辦法。

第二條

機關之指定

一. 締約各方，應於存放批准或加入文件時，指定一個或數個司法或行政當局，為其領土內之傳遞機關。

二. 締約各方，應於存放批准或加入文件時，指定一個公共或私立之機構為其領土內之收受機關。

三. 締約各方，應將依照第一項及第二項所為之指定及關於該項指定之任何變更立即通知聯合國祕書長。

四. 傳遞及收受機關得與其他締約各方之傳遞及收受機關直接通訊。

第三條

對傳遞機關之申請

一. 遇有請求人在締約一方（以下稱為請求人國）領土內，而對造人在締約另一方（以下稱為對造人國）管轄下時，請求人得向請求人國之傳遞機關提

出向對造人獲取贍養之申請。

二. 締約各方應將依收受機關所在國之法律證明贍養請求通常必須具備之證據，提出此項證據應採之方式，以及依此項法律必須遵行之其他要件，通知祕書長。

三. 申請應附一切有關文件，必要時包括授權收受機關本身或指派他人為請求人而行為之委任書。此外並應附送請求人照片，如有對造人照片時，一併附送。

四. 傳遞機關應採取一切合理步驟務求收受機關所在國法律上要件概予遵行；又，在符合此項法律所定要件之情形下，申請應載明：

(甲) 請求人之姓名、住址、出生日期、國籍及職業，以及請求人之任何法定代理人之姓名及地址；

(乙) 對造人之姓名及，就請求人所知，其最近五年住址、出生日期、國籍及職業；

(丙) 請求所根據緣由及所請救濟之詳情，以及任何其他有關情節，例如請求人及對造人之經濟及家庭狀況。

第四條

文件之傳遞

一. 傳遞機關應將文件傳遞對造人國之收受機關，但申請經審核非出於善意者不在此限。

二. 傳遞機關，應審核此項文件確合請求人國法律所定之程式，始予傳遞。

三. 傳遞機關得就案件實體向收受機關表示意見並得建議予請求人以訴救助及免除其費用。

第五條

判決及他種裁判書類之傳遞

一. 傳遞機關，於請求人申請時，應依第四條之規定，傳遞請求人在締約任何一方之該管法院所取得給與贍養之任何確定性或臨時性命令或任何其他裁判書類；必要及可能時並傳遞發給此項命令所經程序之紀錄。

二. 前項所稱命令及裁判書類得予傳遞以替代或增補第三條所稱文件。

三. 依第六條規定進行之程序，得依照對造人國之法律，包括認可或登

記程序，或以依第一項所遞書類為根據之訴訟。

第六條

收受機關之職務

一. 收受機關應依請求人授與之權限，為請求人採取一切獲取贍養之適當步驟，包括：贍養請求之解決及，於必要時，贍養訴訟之提起及進行，以及任何給與贍養命令或其他裁判書類之執行。

二. 收受機關應將有關情形隨時告知傳遞機關。收受機關如不能有所行為，應將其理由告知傳遞機關，並將文件退回。

三. 不論本公約如何規定，判斷此項訴訟或程序中所發生之一切問題時，適用之法律應為對造人國之法律，包括其國際私法在內。

第七條

囑託書

如有關之締約兩方法律訂有囑託書之規定，應適用下列規則：

(甲) 審理贍養訴訟之法院得向締約他方之該管法院，或向囑託事項須在其領土內執行之締約他方所指定之任何其他當局或機構，發送囑託書，請再蒐集書證或他種證據。

(乙) 受託當局應將受託而實施程序之日期及地點，通知有關之收受機關及傳遞機關，並通知對造人，以便當事人或其代理人到場。

(丙) 囑託書應儘速執行之；倘囑託書於受託當局收到後四個月內尚未執行，其不執行或延滯之理由應通知囑託當局。

(丁) 囑託書之執行，不得引起無論何種費用之償還。

(戊) 囑託書之拒絕執行，以下列情形為限：

(一) 囑託書之真正未能確定者；

(二) 囑託書須在其領土內執行之締約一方認為執行有礙其主權及安全者。

第八條

命令之變更

變更贍養命令之申請，本公約之規定亦適用之。

第九條

蠲免與便利

一. 依本公約進行之程序中，關於費用之繳付，應准請求人享有程序進行所在國居民或國民所享之同等待遇及同樣蠲免。

二. 對於請求人，不得因其為外國人或非居民身分，而令其提供任何保證金或交納任何款項或為任何提存作為費用或他種之擔保。

三. 傳遞及收受機關，對於依本公約所為服務，概不收費。

第十條

款項之移轉

一. 締約一方之法律限制款項向國外移轉者，對於撥充贍養或依本公約進行程序用費之款項移轉，應給予最高優先。

第十一條

聯邦條款

對於聯邦或非單一國，應適用下列規定：

(甲) 關於在聯邦立法當局立法權限內之本公約各條款，聯邦政府之義務在此範圍內應與非聯邦或非單一國締約各方之義務同。

(乙) 關於在依聯邦憲法制度無採取立法措施義務之組成州、省或郡立法權限內之本公約各條款，聯邦政府應儘速將各該條款，連同有利之建議，提請州省或郡之有關當局注意。

(丙) 聯邦之為本公約締約一方者，遇有任何其他締約一方經由祕書長請求時，應提供該聯邦及其組成單位關於本公約任何特定規定之法律及習慣之陳述，敍明以立法或其他措施使該項規定生效之程度。

第十二條

領土適用

本公約之規定應推廣或同樣適用於所有非自治、託管或其他由締約一方負責國際關係之領土，但締約該方於批准或加入本公約時聲明本公約不適用於此等領土之一處或數處者不在此限。任何提出此項聲明之締約一方，此後得隨時通知祕書長將本公約推廣適用於此等領土之一處或全部。

第十三條

簽署、批准及加入

一. 本公約應在一九五六年十二月三十一日以前聽由任何聯合國會員國，任何為國際法院規約當事國或專門機關會員國之非聯合國會員國，以及

任何由經濟暨社會理事會邀請參加為本公約一方之其他非會員國予以簽署。

二. 本公約應予批准。批准文件應送交祕書長存放。

三. 本公約得隨時由本條第一項所稱各國加入。加入文件應送交祕書長存放。

第十四條

發生效力

一. 本公約應於第三件批准或加入文件依第十三條存放之日後第三十日起發生效力。

二. 對於在第三件批准或加入文件存放後批准或加入本公約之國家，本公約應於各該國存放批准或加入文件之日後第三十日起發生效力。

第十五條

退 約

一. 締約任何一方得通知祕書長宣告退出本公約。此項退約亦得適用於第十二條中所稱領土之若干處或全部。

二. 退約應於祕書長收到通知書之日起一年後生效，但不得妨礙在其生效時之未結案件。

第十六條

爭端之解決

締約各方，如對本公約之解釋或適用發生爭端，而此項爭端未能以其他方式解決時，應將其提交國際法院。此項爭端應以特別協議之通知，或以當事一方之片面申請，提出於國際法院。

第十七條

保 留

一. 遇有一國於批准或加入時對本公約任何條款提出保留，祕書長應將此項保留之全文分送為本公約當事國之全體國家，及第十三條所稱其他各國。締約任何一方反對此項保留者，得自分送之日起九十日期內通知祕書長不接受此項保留；本公約在反對國與提出保留國間應不發生效力。其後加入之任何國家得於加入時提出此項通知。

二. 締約一方得隨時撤回先前提出之保留，並應將此項撤回通知祕書長。

第十八條

相互原則

締約一方不得在本國受本公約拘束之範圍以外對其他締約各方援用本公約。

第十九條

祕書長之通知

祕書長應將下列事項通知聯合國各會員國及第十三條所稱之非會員國：

- (甲) 依第二條第三項所為之通知；
- (乙) 依第三條第二項收到之情報；
- (丙) 依第十二條所為之聲明及通知；
- (丁) 依第十三條所為之簽署、批准及加入；
- (戊) 依第十四條第一項本公約發生效力之日期；
- (己) 依第十五條第一項所為之退約；
- (庚) 依第十七條所為之保留及通知。

二. 紘書長並應將依第二十條所收到之修改請求及關於此項請求之答復通知所有締約各方。

第二十條

修 改

一. 締約任何一方得隨時通知祕書長請求修改本公約。

二. 紘書長應將此項通知分送締約各方並請締約各方於四個月內答復願否召開會議審議所提修改。如締約各方過半數贊成召開會議，祕書長應召開之。

第二十一條

公約之語文及存放

本公約之原本應交祕書長存放，其中文、英文、法文、俄文及西班牙文各本同一作準；祕書長應將各文正式副本分送第十三條所稱各國。

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

КОНВЕНЦИЯ О ВЗЫСКАНИИ ЗА ГРАНИЦЕЙ АЛИМЕНТОВ

ПРЕАМБУЛА

Принимая во внимание необходимость неотложного разрешения гуманистической проблемы, возникающей ввиду положения тех нуждающихся людей, судьба которых зависит от получения алиментов от лиц, находящихся за границей,

принимая во внимание, что ведение судебных дел или взыскание за границей по алиментным претензиям связано с серьезными юридическими и фактическими трудностями, и

желая обеспечить средства для разрешения таких проблем и для преодоления таких трудностей,

Договаривающиеся Стороны согласились о нижеследующем:

Статья 1

ЦЕЛЬ КОНВЕНЦИИ

1. Настоящая Конвенция имеет целью облегчить любому именуемому ниже истцом лицу, которое находится на территории какой-либо из Договаривающихся Сторон, взыскание алиментов, которые оно, как оно утверждает, имеет право получать от именуемого ниже ответчиком другого лица, которое находится под юрисдикцией какой-либо другой Договаривающейся Стороны. Эта цель осуществляется органами, которые именуются ниже передаточными и промежуточными инстанциями.

2. Средства защиты права, предусматриваемые в настоящей Конвенции, дополняют, но не заменяют все другие средства защиты права, существующие по внутреннему или международному праву.

Статья 2

НАЗНАЧЕНИЕ СООТВЕТСТВУЮЩИХ ИНСТАНЦИЙ

1. Каждая Договаривающаяся Сторона в момент депонирования ратификационной грамоты или грамоты о присоединении поручает одному или нескольким административным или судебным учреждениям выполнение на своей территории функций передаточных инстанций.

2. Каждая Договаривающаяся Сторона в момент депонирования ратификационной грамоты или грамоты о присоединении поручает какому-либо публичному или частному учреждению выполнение на своей территории функций промежуточной инстанции.

3. Каждая Договаривающаяся Сторона уведомляет без замедления Генерального Секретаря Организации Объединенных Наций о поручениях, данных по применению пунктов 1 и 2, и о всех изменениях, к ним относящихся.

4. Указанные передаточные инстанции и промежуточные инстанции могут вступать в сношения непосредственно с передаточными инстанциями и промежуточными инстанциями других Договаривающихся Сторон.

Статья 3

ПОДАЧА ПРОСЬБЫ В ПЕРЕДАТОЧНУЮ ИНСТАНЦИЮ

1. Если истец находится на территории одной из Договаривающихся Сторон, которая ниже именуется « государство истца », а ответчик находится под юрисдикцией какой-либо другой Договаривающейся Стороны, которая ниже именуется « государство ответчика », то истец может подать просьбу в передаточную инстанцию в государстве истца о взыскании алиментов с ответчика.

2. Каждая Договаривающаяся Сторона сообщает Генеральному Секретарю о том, какие доказательства обычно требуются по закону государства промежуточной инстанции для подтверждения требований об алиментах, в каком порядке эти доказательства должны представляться и каковы другие требования, которые должны по этому закону выполняться.

3. Просьба должна сопровождаться всеми относящимися к делу документами, включая, когда необходимо, доверенность, уполномочивающую промежуточную инстанцию действовать от имени истца или назначить какое-либо другое лицо, которое действовало бы от имени истца. Она должна, далее, сопровождаться фотографией истца и, если возможно, фотографией ответчика.

4. Передаточная инстанция принимает все возможные меры к тому, чтобы были соблюдены требования закона государства промежуточной инстанции. Кроме того, что требуется по постановлениям этого закона, в просьбе должны содержаться следующие сведения:

a) имя и фамилия, адрес, дата рождения, гражданство и род занятий истца, так же как, если это необходимо, фамилия и адрес его законного представителя;

b) имя и фамилия ответчика и, поскольку они истцу известны, его последовательные адреса в течение пяти последних лет, дата его рождения, его гражданство и род его занятый;

c) подробное изложение оснований и предмета просьбы и все другие относящиеся к делу сведения, касающиеся, в частности, средств и семейного положения истца и ответчика.

Статья 4

ПЕРЕДАЧА ДОКУМЕНТОВ

1. Передаточная инстанция препровождает все документы в промежуточную инстанцию государства ответчика, разве только убедится в том, что просьба является недобросовестной.

2. До препровождения документов передаточная инстанция убеждается в том, что эти документы представлены в надлежащей по закону государства истца форме.

3. Передаточная инстанция может сообщить промежуточной инстанции свое мнение об основательности просьбы и рекомендовать предоставление истцу бесплатной юридической помощи и освобождение его от расходов.

Статья 5

ПЕРЕДАЧА РЕШЕНИЙ И ДРУГИХ СУДЕБНЫХ ПОСТАНОВЛЕНИЙ

1. Передаточная инстанция по просьбе истца препровождает согласно постановлениям статьи 4 любое решение, окончательное или предварительное, и любое другое судебное постановление об алиментах, вынесенные в пользу истца компетентным судебным учреждением какой-либо из Договаривающихся Сторон, и, если это необходимо и возможно, протоколы по делу, по которому такое решение было вынесено.

2. Упоминаемые в предшествующем пункте решения и судебные постановления могут препровождаться взамен или в дополнение упоминаемых в статье 3 документов.

3. Производство, предусматриваемое в статье 6, может заключаться, в соответствии с законом государства ответчика, в производстве по выдаче экзекватуры, или регистрационном производстве, или новом иске, основанном на постановлении, препровожденном согласно пункту 1.

Статья 6

ФУНКЦИИ ПРОМЕЖУТОЧНОЙ ИНСТАНЦИИ

1. Действуя в пределах полномочий, данных истцом, промежуточная инстанция принимает от имени истца все надлежащие меры для взыскания алиментов, включая заключение мировой сделки и, если это необходимо,

предъявление иска об алиментах и ведение соответствующего судебного дела и приведение в исполнение любого решения, определения или другого судебного постановления.

2. Промежуточная инстанция держит передаточную инстанцию в курсе дела. Если она не может выполнять свои функции, она сообщает передаточной инстанции о причинах и возвращает документы.

3. Несмотря ни на какие постановления настоящей Конвенции, законом, на основании которого разрешаются все вопросы, возникающие в связи с любым таким иском или делом, является закон государства ответчика и, в частности, частное международное право этого государства.

Статья 7

ОТДЕЛЬНЫЕ ТРЕБОВАНИЯ

В тех случаях, когда законы обеих заинтересованных Договаривающихся Сторон допускают отдельные требования, применяются нижеследующие постановления:

- a) судебное учреждение, в производстве которого находится иск об алиментах, может для получения письменных или иных доказательств обратиться с отдельным требованием или к компетентному судебному учреждению другой Договаривающейся Стороны или к любому другому органу или учреждению, указанному другой Договаривающейся Стороной, на территории которой это требование должно быть выполнено;
- b) для того, чтобы стороны могли явиться или быть представлены, орган, получивший требование, обязан уведомить соответствующие передаточную инстанцию и промежуточную инстанцию, равно как и ответчика, о времени и месте, когда и где должно состояться просимое производство;
- c) отдельные требования должны выполняться со всей возможной быстротой; если отдельное требование не выполняется в течение четырех месяцев по получении этого требования тем органом, к которому оно обращено, пославшему такое требование органу должно быть сообщено о причинах невыполнения или задержки;
- d) выполнение отдельного требования не должно вызывать возмещения каких бы то ни было пошлин или расходов;
- e) в выполнении отдельного требования может быть отказано только
 - 1) если не установлена подлинность такого требования;
 - 2) если Договаривающаяся Сторона, на территории которой выполнение должно иметь место, находит, что его характер наносит ущерб ее суверенитету или ее безопасности.

*Статья 8***ИЗМЕНЕНИЕ СУДЕБНЫХ РЕШЕНИЙ**

Постановления настоящей Конвенции применяются также к просьбам об изменении судебных решений по делам об алиментах.

*Статья 9***ИЗЪЯТИЯ И ЛЬГОТЫ**

1. При производстве дел на основании настоящей Конвенции к истцам применяются тот же режим и то же освобождение от уплаты расходов и пошлин, которые существуют для резидентов или граждан государства, где эти дела ведутся.

2. Истцы не должны быть обязаны вследствие своего статуса иностранцев или нерезидентов представлять какие-либо обязательства или совершать какие-либо платежи или вносить залоги в обеспечение расходов или для другой цели.

3. Ни передаточные, ни промежуточные инстанции не должны требовать никакого вознаграждения за услуги, предоставляемые ими согласно постановлениям настоящей Конвенции.

*Статья 10***ДЕНЕЖНЫЕ ПЕРЕВОДЫ**

Договаривающиеся Стороны, законами которых устанавливаются ограничения для денежных переводов за границу, предоставляют высший приоритет денежным переводам, предназначаемым для уплаты алиментов или покрытия расходов по любому судебному делу на основании настоящей Конвенции.

*Статья 11***КЛАУЗУЛА О ФЕДЕРАТИВНЫХ ГОСУДАРСТВАХ**

К федеративным или неунитарным государствам применяются ниже следующие постановления:

a) по тем статьям настоящей Конвенции, введение которых в действие зависит от издания законов законодательной властью федерации, обязанности правительства федерации в этих пределах таковы же, как обязанности Сторон, которые не являются федеративными государствами;

b) что касается тех статей настоящей Конвенции, применение которых зависит от издания законов каждым входящим в федерацию штатом, провинцией или кантоном, которые в силу государственного устройства

федерации не обязаны издавать эти законы, то правительство федерации в кратчайший по возможности срок доводит эти статьи со своим благоприятным отзывом до сведения компетентных властей этих штатов, провинций или кантонов;

c) участвующее в настоящей Конвенции федеративное государство препровождает по требованию любой другой Договаривающейся Стороны, переданному ему через Генерального Секретаря, сообщение о законах и обычаях, действующих в федерации и ее составных частях и относящихся к какому-либо постановлению Конвенции, указывая, в какой мере это постановление было проведено в жизнь путем издания законов или другими мерами.

Статья 12

ТЕРРИТОРИАЛЬНОЕ ПРИМЕНЕНИЕ

Постановления настоящей Конвенции относятся и применяются одинаково ко всем несамоуправляющимся, подопечным и другим территориям, за международные сношения которых Договаривающаяся Сторона ответственна, если последняя при ратификации настоящей Конвенции или присоединении к ней не заявила, что эта Конвенция не будет применяться к одной или нескольким из таких территорий. Любая Договаривающаяся Сторона, которая сделала такое заявление, может в любое время после этого посредством уведомления на имя Генерального Секретаря распространить применение этой Конвенции на любую или все такие территории.

Статья 13

ПОДПИСАНИЕ, РАТИФИКАЦИЯ И ПРИСОЕДИНЕНИЕ

1. Настоящая Конвенция открыта до 31 декабря 1956 года для подписания от имени любого государства-члена Организации Объединенных Наций, любого не состоящего членом Организации государства, которое является участником Статута Международного Суда или членом какого-либо специализированного учреждения, и любого другого не состоящего членом Организации государства, которое приглашено Экономическим и Социальным Советом вступить в число участников этой Конвенции.

2. Настоящая Конвенция подлежит ратификации. Ратификационные грамоты депонируются у Генерального Секретаря.

3. Любое государство, упомянутое в пункте 1 настоящей статьи, может в любое время присоединиться к настоящей Конвенции. Грамота о присоединении депонируется у Генерального Секретаря.

*Статья 14***ВСТУПЛЕНИЕ В СИЛУ**

1. Настоящая Конвенция вступает в силу на тридцатый день со дня депонирования третьей ратификационной грамоты или грамоты о присоединении в соответствии со статьей 13.

2. Для каждого государства, которое ратифицирует настоящую Конвенцию или присоединится к ней после депонирования третьей ратификационной грамоты или грамоты о присоединении, эта Конвенция вступает в силу на тридцатый день со дня депонирования этим государством своей ратификационной грамоты или грамоты о присоединении.

*Статья 15***ДЕНОНСАЦИЯ**

1. Каждая Договаривающаяся Сторона может денонсировать настоящую Конвенцию посредством уведомления на имя Генерального Секретаря. Денонсация может относиться также к каким-либо или всем территориям, упоминаемым в статье 12.

2. Денонсация вступает в силу через один год со дня получения указанного уведомления Генеральным Секретарем, но не отражается на делах, которые находятся в производстве в момент вступления ее в силу.

*Статья 16***РАЗРЕШЕНИЕ СПОРОВ**

Если между какими-либо Договаривающимися Сторонами возникает спор относительно толкования или применения настоящей Конвенции и если этот спор не разрешен другими средствами, он передается в Международный Суд. Это совершается или посредством уведомления о специальном соглашении или посредством одностороннего заявления одной из сторон в споре.

*Статья 17***ОГОВОРКИ**

1. Если какое-либо государство делает при ратификации или присоединении оговорку к какой-либо из статей настоящей Конвенции, Генеральный Секретарь препровождает текст этой оговорки всем участвующим в этой Конвенции государствам и другим государствам, упоминаемым в статье 13. Каждая Договаривающаяся Сторона, которая возражает против этой оговорки, может в течение девяноста дней со дня этого препровождения уведомить Генераль-

ного Секретаря, что она возражает против этой оговорки, и в этом случае Конвенция не вступает в силу между государством, которое заявило возражение, и государством которое сделало оговорку. Любое государство, которое присоединится к Конвенции после этого, может сделать при присоединении подобное же уведомление.

2. Договаривающаяся Сторона может в любое время отказаться от ранее сделанной оговорки и должна уведомить о своем отказе Генерального Секретаря.

Статья 18

ВЗАИМНОСТЬ

Договаривающаяся Сторона может ссылаться в отношении других Договаривающихся Сторон на постановления настоящей Конвенции только в тех пределах, в которых для нее самой эта Конвенция обязательна.

Статья 19

УВЕДОМЛЕНИЯ, СОВЕРШАЕМЫЕ ГЕНЕРАЛЬНЫМ СЕКРЕТАРЕМ

1. Генеральный Секретарь сообщает всем государствам-членам Организации Объединенных Наций и всем не состоящим членами Организации государствам, упоминаемым в статье 13:

- a) об уведомлениях, предусматриваемых в пункте 3 статьи 2;
- b) о сведениях, получаемых согласно пункту 2 статьи 3;
- c) о заявлениях и уведомлениях, совершаемых согласно статье 12;
- d) о подписании, ратификациях и присоединениях, совершаемых согласно постановлениям статьи 13;
- e) о дне вступления Конвенции в силу согласно пункту 1 статьи 14;
- f) о денонсациях, совершаемых согласно постановлениям пункта 1 статьи 15;
- g) об оговорках и уведомлениях, делаемых согласно постановлениям статьи 17.

2. Кроме того Генеральный Секретарь сообщает всем Договаривающимся Сторонам о просьбах о пересмотре и ответах на эти просьбы согласно статье 20.

Статья 20

ПЕРЕСМОТР

1. Любая Договаривающаяся Сторона может в любое время просить в заявлении на имя Генерального Секретаря о пересмотре настоящей Конвенции.

2. Генеральный Секретарь препровождает это заявление каждой из Договаривающихся Сторон с просьбой сообщить в течение четырех месяцев, желает ли она созыва конференции для рассмотрения вопроса о предлагаемом пересмотре. Если большинство Договаривающихся Сторон дает утвердительный ответ, Генеральный Секретарь созывает эту конференцию.

Статья 21

ЯЗЫКИ И ХРАНЕНИЕ КОНВЕНЦИИ

Подлинник настоящей Конвенции, английский, испанский, китайский, русский и французский тексты которого являются равно аутентичными, сдается на хранение Генеральному Секретарю, который препровождает заверенные копии его всем государствам, упоминаемым в статье 13.

[SPANISH TEXT — TEXTE ESPAGNOL]

CONVENCIÓN SOBRE LA OBTENCIÓN DE ALIMENTOS EN
EL EXTRANJERO. HECHA EN NUEVA YORK, EL
20 DE JUNIO DE 1956

PREÁMBULO

Considerando que es urgente la solución del problema humanitario originado por la situación de las personas sin recursos que tienen derecho a obtener alimentos de otras que se encuentran en el extranjero,

Considerando que el ejercicio en el extranjero de acciones sobre prestación de alimentos o la ejecución en el extranjero de decisiones relativas a la obligación de prestar alimentos suscita graves dificultades legales y de orden práctico,

Dispuestas a establecer los medios conducentes a resolver ese problema y a subsanar las mencionadas dificultades,

Las Partes Contratantes han convenido lo siguiente :

Artículo 1

ALCANCE DE LA CONVENCIÓN

1. La finalidad de la presente Convención es facilitar a una persona, llamada en lo sucesivo demandante, que se encuentra en el territorio de una de las Partes Contratantes, la obtención de los alimentos que pretende tener derecho a recibir de otra persona, llamada en lo sucesivo demandado, que está sujeta a la jurisdicción de otra Parte Contratante. Esta finalidad se perseguirá mediante los servicios de organismos llamados en lo sucesivo Autoridades Remitentes e Instituciones Intermediarias.

2. Los medios jurídicos a que se refiere la presente Convención son adicionales a cualesquiera otros medios que puedan utilizarse conforme al derecho interno o al derecho internacional, y no substitutivos de los mismos.

Artículo 2

DESIGNACIÓN DE ORGANISMOS

1. En el momento de depositar el instrumento de ratificación o adhesión, cada Parte Contratante designará una o más autoridades judiciales o administrativas para que ejerzan en su territorio las funciones de Autoridades Remitentes.

2. En el momento de depositar el instrumento de ratificación o adhesión, cada Parte Contratante designará un organismo público o privado para que ejerza en su territorio las funciones de Institución Intermediaria.

3. Cada Parte Contratante comunicará sin demora al Secretario General de las Naciones Unidas las designaciones hechas conforme a lo dispuesto en los párrafos 1 y 2 y cualquier modificación al respecto.

4. Las Autoridades Remitentes y las Instituciones Intermediarias podrán comunicarse directamente con las Autoridades Remitentes y las Instituciones Intermediarias de las demás Partes Contratantes.

Artículo 3

SOLICITUD A LA AUTORIDAD REMITENTE

1. Cuando el demandante se encuentre en el territorio de una de las Partes Contratantes, denominada en lo sucesivo Estado del demandante, y el demandado esté sujeto a la jurisdicción de otra Parte Contratante, que se denominará Estado del demandado, el primero podrá presentar una solicitud a la Autoridad Remitente de su Estado encaminada a obtener alimentos del demandado.

2. Cada Parte Contratante informará al Secretario General acerca de los elementos de prueba normalmente exigidos por la ley del Estado de la Institución Intermediaria para justificar la demanda de prestación de alimentos, de la forma en que la prueba debe ser presentada para ser admisible y de cualquier otro requisito que haya de satisfacerse de conformidad con esa ley.

3. La solicitud deberá ir acompañada de todos los documentos pertinentes, inclusive, en caso necesario, un poder que autorice a la Institución Intermediaria para actuar en nombre del demandante o para designar a un tercero con ese objeto. Se acompañará también una fotografía del demandante y, de ser posible, una fotografía del demandado.

4. La Autoridad Remitente adoptará las medidas a su alcance para asegurar el cumplimiento de los requisitos exigidos por la ley del Estado de la Institución Intermediaria. Sin perjuicio de lo que disponga dicha ley, la solicitud expresará:

a) El nombre y apellido del demandante, su dirección, fecha de nacimiento, nacionalidad y ocupación, y, en su caso, el nombre y dirección de su representante legal;

b) El nombre y apellido del demandado y, en la medida en que sean conocidas por el demandante, sus direcciones durante los últimos cinco años, su fecha de nacimiento, nacionalidad y ocupación;

c) Una exposición detallada de los motivos en que se funda la pretensión del demandante y del objeto de ésta y cualesquiera otros datos pertinentes, tales como los relativos a la situación económica y familiar del demandante y el demandado.

Artículo 4

TRANSMISIÓN DE LOS DOCUMENTOS

1. La Autoridad Remitente transmitirá los documentos a la Institución Intermediaria del Estado del demandado, a menos que considere que la solicitud no ha sido formulada de buena fe.
2. Antes de transmitir estos documentos, la Autoridad Remitente se cerciorará de que los mismos reúnen los requisitos de forma de acuerdo con la ley del Estado del demandante.
3. La Autoridad Remitente podrá hacer saber a la Institución Intermediaria su opinión sobre los méritos de la pretensión del demandante y recomendar que se conceda a éste asistencia jurídica gratuita y exención de costas.

Artículo 5

TRANSMISIÓN DE SENTENCIAS Y OTROS ACTOS JUDICIALES

1. La Autoridad Remitente transmitirá, a solicitud del demandante y de conformidad con las disposiciones del artículo 4, cualquier decisión provisional o definitiva, o cualquier otro acto judicial que haya intervenido en materia de alimentos en favor del demandante en un tribunal competente de cualquiera de las Partes Contratantes, y, si fuere necesario y posible, copia de las actuaciones en que haya recaído esa decisión.
2. Las decisiones y actos judiciales a que se refiere el párrafo precedente podrán ser transmitidos para reemplazar o completar los documentos mencionados en el artículo 3.
3. El procedimiento previsto en el artículo 6 podrá incluir, conforme a la ley del Estado del demandado, el exequátur o el registro, o una nueva acción basada en la decisión transmitida en virtud de lo dispuesto en el párrafo 1.

Artículo 6

FUNCIONES DE LA INSTITUCIÓN INTERMEDIARIA

1. La Institución Intermediaria, actuando siempre dentro de las facultades que le haya conferido el demandante, tomará todas las medidas apropiadas para obtener el pago de alimentos, inclusive por transacción, y podrá, en caso necesario, iniciar y proseguir una acción de alimentos y hacer ejecutar cualquier sentencia, decisión u otro acto judicial.
2. La Institución Intermediaria tendrá convenientemente informada a la Autoridad Remitente. Si no pudiere actuar, le hará saber los motivos de ello y le devolverá la documentación.

3. No obstante cualquier disposición de esta Convención, la ley aplicable a la resolución de las acciones de alimentos y de toda cuestión que surja con ocasión de las mismas será la ley del Estado del demandado, inclusive el derecho internacional privado de ese Estado.

Artículo 7

EXHORTOS

Si las leyes de las dos Partes Contratantes interesadas admiten exhortos, se aplicarán las disposiciones siguientes :

- a) El tribunal que conozca de la acción de alimentos podrá enviar exhortos para obtener más pruebas, documentales o de otra especie, al tribunal competente de la otra Parte Contratante o a cualquier otra autoridad o institución designada por la Parte Contratante en cuyo territorio haya de diligenciarse el exhorto.
- b) A fin de que las Partes puedan asistir a este procedimiento o estar representadas en él, la autoridad requerida deberá hacer saber a la Institución Intermediaria, a la Autoridad Remitente que corresponda y al demandado, la fecha y el lugar en que hayan de practicarse las diligencias solicitadas.
- c) Los exhortos deberán cumplimentarse con la diligencia debida; y si a los cuatro meses de recibido un exhorto por la autoridad requerida no se hubiere diligenciado, deberán comunicarse a la autoridad requirente las razones a que obedezca la demora o la falta de cumplimiento.
- d) La tramitación del exhorto no dará lugar al reembolso de derechos o costas de ninguna clase.
- e) Sólo podrá negarse la tramitación del exhorto :
 - 1) Si no se hubiere establecido la autenticidad del documento;
 - 2) Si la Parte Contratante en cuyo territorio ha de diligenciarse el exhorto juzga que la tramitación de éste menoscabaría su soberanía o su seguridad.

Artículo 8

MODIFICACIÓN DE DECISIONES JUDICIALES

Las disposiciones de la presente Convención se aplicarán asimismo a las solicitudes de modificación de decisiones judiciales dictadas en materia de prestación de alimentos.

Artículo 9

EXENCIAS Y FACILIDADES

1. En los procedimientos regidos por esta Convención los demandantes gozarán del mismo trato y de las mismas exenciones de gastos y costas otorgadas

por la ley del Estado en que se efectúe el procedimiento a sus nacionales o a sus residentes.

2. No podrá imponerse a los demandantes, por su condición de extranjeros o por carecer de residencia, caución, pago o depósito alguno para garantizar el pago de costas o cualquier otro cargo.

3. Las Autoridades Remitentes y las Instituciones Intermediarias no percibirán remuneración de ninguna clase por los servicios prestados de conformidad con esta Convención.

Artículo 10

TRANSFERENCIAS DE FONDOS

La Parte Contratante cuya legislación imponga restricciones a la transferencia de fondos al extranjero concederá la máxima prioridad a la transferencia de fondos destinados al pago de alimentos o a cubrir los gastos a que den lugar los procedimientos previstos en esta Convención.

Artículo 11

CLÁUSULA RELATIVA A LOS ESTADOS FEDERALES

Con respecto a los Estados federales o no unitarios, se aplicarán las disposiciones siguientes :

a) En lo concerniente a los artículos de esta Convención cuya aplicación dependa de la acción legislativa del poder legislativo federal, las obligaciones del gobierno federal serán, en esta medida, las mismas que las de las Partes que no son Estados federales;

b) En lo concerniente a los artículos de esta Convención cuya aplicación dependa de la acción legislativa de cada uno de los Estados, provincias o cantones constituyentes que, en virtud del régimen constitucional de la federación, no estén obligados a adoptar medidas legislativas, el gobierno federal, a la mayor brevedad posible y con recomendación favorable, comunicará el texto de dichos artículos a las autoridades competentes de los Estados, provincias o cantones;

c) Todo Estado federal que sea Parte en la presente Convención proporcionará, a solicitud de cualquiera otra Parte Contratante que le haya sido transmitida por el Secretario General, un resumen de la legislación y de las prácticas vigentes en la federación y en sus entidades constitutivas con respecto a determinada disposición de la Convención, indicando hasta qué punto, por acción legislativa o de otra índole, se ha aplicado tal disposición.

*Artículo 12***APLICACIÓN TERRITORIAL**

Las disposiciones de la presente Convención se aplicarán igualmente a todos los territorios no autónomos o en fideicomiso y a todos los demás territorios de cuyas relaciones internacionales sea responsable una Parte Contratante, a menos que dicha Parte Contratante, al ratificar la Convención o adherirse a ella, haya declarado que no se aplicará a determinado territorio o territorios que estén en esas condiciones. Toda Parte Contratante que haya hecho esa declaración podrá en cualquier momento posterior extender la aplicación de la Convención al territorio o territorios así excluidos o a cualquiera de ellos, mediante notificación al Secretario General.

*Artículo 13***FIRMA, RATIFICACIÓN Y ADHESIÓN**

1. La presente Convención quedará abierta hasta el 31 de diciembre de 1956 a la firma de todo Miembro de las Naciones Unidas, de todo Estado no miembro que sea parte en el Estatuto de la Corte Internacional de Justicia o miembro de un organismo especializado, y de todo otro Estado no miembro que haya sido invitado por el Consejo Económico y Social a participar en la Convención.
2. La presente Convención será ratificada. Los instrumentos de ratificación serán depositados en poder del Secretario General.
3. Cualquiera de los Estados que se mencionan en el párrafo 1 de este artículo podrá adherirse a la presente Convención en cualquier momento. Los instrumentos de adhesión serán depositados en poder del Secretario General.

*Artículo 14***ENTRADA EN VIGOR**

1. La presente Convención entrará en vigor el trigésimo día siguiente a la fecha en que se haya efectuado el depósito del tercer instrumento de ratificación o de adhesión con arreglo a lo previsto en el artículo 13.
2. Con respecto a cada uno de los Estados que la ratifiquen o se adhieran a ella después del depósito del tercer instrumento de ratificación o adhesión, la Convención entrará en vigor 30 días después de la fecha en que dicho Estado deposite su instrumento de ratificación o de adhesión.

*Artículo 15***DENUNCIA**

1. Cualquiera de las Partes Contratantes podrá denunciar la presente Convención mediante notificación al Secretario General. Dicha denuncia podrá

referirse también a todos o a algunos de los territorios mencionados en el artículo 12.

2. La denuncia surtirá efecto un año después de la fecha en que el Secretario General reciba la notificación, excepto para los casos que se estén sustanciando en la fecha en que entre en vigencia dicha denuncia.

Artículo 16

SOLUCIÓN DE CONTROVERSIAS

Si surgiere entre Partes Contratantes una controversia respecto a la interpretación o aplicación de la presente Convención, y si tal controversia no pudiere ser resuelta por otros medios, será sometida a la Corte Internacional de Justicia. La controversia será planteada ante la Corte mediante la notificación del compromiso concertado por las Partes en la controversia, o unilateralmente a solicitud de una de ellas.

Artículo 17

RESERVAS

1. Si un Estado formula una reserva relativa a cualquier artículo de la presente Convención en el momento de depositar el instrumento de ratificación o de adhesión, el Secretario General comunicará el texto de la reserva a las demás Partes Contratantes y a todos los demás Estados mencionados en el artículo 13. Toda Parte Contratante que se oponga a la reserva podrá notificar al Secretario General, dentro del plazo de noventa días contados a partir de la fecha de la comunicación, que no acepta dicha reserva, y en tal caso la Convención no entrará en vigor entre el Estado que haya objetado la reserva y el que la haya formulado. Todo Estado que se adhiera posteriormente a la Convención podrá hacer esta notificación en el momento de depositar su instrumento de adhesión.

2. Toda Parte Contratante podrá retirar en cualquier momento una reserva que haya formulado anteriormente y deberá notificar esa decisión al Secretario General.

Artículo 18

RECIPROCIDAD

Una Parte Contratante no podrá invocar las disposiciones de la presente Convención respecto de otra Parte Contratante sino en la medida en que ella misma esté obligada.

Artículo 19

NOTIFICACIONES DEL SECRETARIO GENERAL

1. El Secretario General notificará a todos los Estados Miembros de las Naciones Unidas y a los Estados no miembros mencionados en el artículo 13 :

- a)* las comunicaciones previstas en el párrafo 3 del artículo 2;
- b)* las informaciones recibidas conforme al párrafo 2 del artículo 3;
- c)* las declaraciones y notificaciones hechas conforme al artículo 12;
- d)* las firmas, ratificaciones y adhesiones hechas conforme al artículo 13;
- e)* la fecha en que la Convención haya entrado en vigor conforme a las disposiciones del párrafo 1 del artículo 14;
- f)* las denuncias hechas conforme al artículo 1 del párrafo 15;
- g)* las reservas y notificaciones hechas conforme al artículo 17.

2. El Secretario General notificará también a todas las Partes Contratantes las solicitudes de revisión y las respuestas a las mismas hechas conforme a lo dispuesto en el artículo 20.

Artículo 20

REVISIÓN

1. Toda Parte Contratante podrá pedir en cualquier momento la revisión de la presente Convención, mediante notificación dirigida al Secretario General.

2. El Secretario General transmitirá dicha notificación a cada una de las Partes Contratantes y le pedirá que manifieste dentro de un plazo de cuatro meses si desea la reunión de una conferencia para considerar la revisión propuesta. Si la mayoría de las Partes Contratantes responde en sentido afirmativo, dicha conferencia será convocada por el Secretario General.

Artículo 21

IDIOMAS Y DEPÓSITO DE LA CONVENCIÓN

El original de la presente Convención, cuyos textos español, chino, francés, inglés y ruso son igualmente auténticos, será depositado en poder del Secretario General, quien enviará copias certificadas conformes a todos los Estados a que se hace referencia en el artículo 13.

FOR AFGHANISTAN:

POUR L'AFGHANISTAN:

阿富汗:

За Афганистан:

POR EL AFGANISTÁN:

FOR ALBANIA:

POUR L'ALBANIE:

阿爾巴尼亞:

За Албанию:

POR ALBANIA:

FOR ARGENTINA:

POUR L'ARGENTINE:

阿根廷:

За Аргентину:

POR LA ARGENTINA:

FOR AUSTRALIA:

POUR L'AUSTRALIE:

澳大利亞:

За Австралию:

POR AUSTRALIA:

FOR AUSTRIA:

POUR L'AUTRICHE:

奥地利:

За Австрию:

POR AUSTRIA:

F. MATSCH

December 21st, 1956

FOR THE KINGDOM OF BELGIUM:

POUR LE ROYAUME DE BELGIQUE:

比利時王國:

За Королевство Бельгии:

POR EL REINO DE BÉLGICA:

FOR BOLIVIA:

POUR LA BOLIVIE:

玻利維亞：

За Боливијо:

POR BOLIVIA:

G. QUIROGA GALDO

FOR BRAZIL:

POUR LE BRÉSIL:

巴西：

За Бразилијо:

POR EL BRASIL:

FREITAS-VALLE

December 31st, 1956

FOR BULGARIA:

POUR LA BULGARIE:

保加利亞：

За Болгаријо:

POR BULGARIA:

FOR THE UNION OF BURMA:

POUR L'UNION BIRMANE:

緬甸聯邦：

За Бирманский Союз:

POR LA UNIÓN BIRMANA:

FOR THE BYELORUSSIAN SOVIET SOCIALIST REPUBLIC:

POUR LA RÉPUBLIQUE SOCIALISTE SOVIÉTIQUE DE BIÉLORUSSIE:

白俄羅斯蘇維埃社會主義共和國：

За Белорусскую Советскую Социалистическую Республику:

POR LA REPÚBLICA SOCIALISTA Soviética de Bielorrusia:

LY CHINLY

FOR CAMBODIA:

POUR LE CAMBODGE:

高棉：

За Камбоджу:

POR CAMBOJA:

FOR CANADA:

POUR LE CANADA:

加拿大:

За Канаду:

POR EL CANADÁ:

FOR CEYLON:

POUR CEYLAN:

锡蘭:

За Цейлон:

POR CEILÁN:

R. S. S. GUNEWARDENE

FOR CHILE:

POUR LE CHILI:

智利:

За Чили:

POR CHILE:

FOR CHINA:

POUR LA CHINE:

中國:

За Китай:

POR LA CHINA:

Yu-chi HSUEH

4 December 1956

FOR COLOMBIA:

POUR LA COLOMBIE:

哥倫比亞:

За Колумбию:

POR COLOMBIA:

Alberto VENEGAS-TAMAYO

16 July 1956

FOR COSTA RICA:

POUR LE COSTA-RICA:

哥斯大黎加:

За Коста-Рику:

POR COSTA RICA:

FOR CUBA:

POUR CUBA:

古巴:

За Кубу:

POR CUBA:

Uldarica MAÑAS
Silvia SHELTON

FOR CZECHOSLOVAKIA:

POUR LA TCHÉCOSLOVAQUIE:

捷克斯洛伐克:

За Чехословакию:

POR CHECOESLOVAQUIA:

FOR DENMARK:

POUR LE DANEMARK:

丹麦:

За Данию:

POR DINAMARCA:

Ernst MEINSTROP
28 December 1956

FOR THE DOMINICAN REPUBLIC:

POUR LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

多明尼加共和国:

За Доминиканскую Республику:

POR LA REPÚBLICA DOMINICANA:

R. O. GALVÁN

FOR ECUADOR:

POUR L'ÉQUATEUR:

厄瓜多:

За Эквадор:

POR EL ECUADOR:

José V. TRUJILLO

FOR EGYPT:

POUR L'ÉGYPTE:

埃及:

За Египет:

POR EGIPTO:

FOR EL SALVADOR:

POUR LE SALVADOR:

薩爾瓦多:

За Сальвадор:

POR EL SALVADOR:

M. Rafael URQUÍA

FOR ETHIOPIA:

POUR L'ÉTHIOPIE:

阿比西尼亞:

За Эфиопию:

POR ETIOPÍA:

FOR FINLAND:

POUR LA FINLANDE:

芬蘭:

За Финляндию:

POR FINLANDIA:

FOR FRANCE:

POUR LA FRANCE:

法蘭西:

За Францию:

POR FRANCIA:

Louis DE GUIRINGAUD
5 septembre 1956

FOR THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY:

POUR LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE:

德意志聯邦共和國:

За Федеративную Республику Германии:

POR LA REPÚBLICA FEDERAL DE ALEMANIA:

Arthur BÜLOW
Hans H. WALLICHES

FOR GREECE:

POUR LA GRÈCE:

希臘:

За Грецию:

POR GRECIA:

Christian PALAMAS

FOR GUATEMALA:

POUR LE GUATEMALA:

瓜地馬拉:

За Гватемалу:

POR GUATEMALA:

FOR HAITI:

POUR HAÏTI:

海地:

За Гаити:

POR HAITÍ:

Jacques LÉGER
21 décembre 1956

FOR HONDURAS:

POUR LE HONDURAS:

洪都拉斯:

За Гондурас:

POR HONDURAS:

FOR HUNGARY:

POUR LA HONGRIE:

匈牙利:

За Венгрию:

POR HUNGRÍA:

FOR ICELAND:

POUR L'ISLANDE:

冰島:

За Исландию:

POR ISLANDIA:

FOR INDIA:

POUR L'INDE:

印度:

За Индию:

POR LA INDIA:

FOR INDONESIA:

POUR L'INDONÉSIE:

印度尼西亞:

За Индонезию:

POR INDONESIA:

FOR IRAN:

POUR L'IRAN:

伊朗:

За Иран:

POR IRÁN:

FOR IRAQ:

POUR L'IRAK:

伊拉克:

За Ирак:

POR IRAK:

FOR IRELAND:

POUR L'IRLANDE:

愛爾蘭:

За Ирландию:

POR IRLANDA:

FOR ISRAEL:

POUR ISRAËL:

以色列:

За Израиль:

POR ISRAEL:

H. COHN

FOR ITALY:

POUR L'ITALIE:

義大利:

За Италию:

POR ITALIA:

LEONARDO VITETI

Leonardo VITETI
1º agosto 1956

FOR JAPAN:

POUR LE JAPON:

日本:

За Японию:

POR EL JAPÓN:

FOR THE HASHEMITE KINGDOM OF JORDAN:

POUR LE ROYAUME DE LA JORDANIE HACHÉMITE:

約但哈希米德王國:

За Хашемитское Королевство Иордания:

POR EL REINO DE JORDANIA HACHIMITA:

FOR THE REPUBLIC OF KOREA:

POUR LA RÉPUBLIQUE DE CORÉE:

大韓民國:

За Корейскую Республику:

POR LA REPÚBLICA DE COREA:

FOR LAOS:

POUR LE LAOS:

寮國:

За Лаос:

POR LAOS:

FOR LEBANON:

POUR LE LIBAN:

黎巴嫩:

За Ливан:

POR EL LÍBANO:

FOR LIBERIA:

POUR LE LIBÉRIA:

利比里亞:

За Либерию:

POR LIBERIA:

FOR LIBYA:

POUR LA LIBYE:

利比亞:

За Ливию:

POR LIBIA:

FOR LIECHTENSTEIN:

POUR LE LIECHTENSTEIN:

力喜騰斯坦因:

За Лихтенштейн:

POR LIECHTENSTEIN:

FOR THE GRAND DUCHY OF LUXEMBOURG:

POUR LE GRAND-DUCHÉ DE LUXEMBOURG:

盧森堡大公國

За Великое Герцогство Люксембург:

POR EL GRAN DUCADO DE LUXEMBURGO:

FOR MEXICO:

POUR LE MEXIQUE:

墨西哥:

За Мексику:

POR MÉXICO:

Luciano JOUBLANC RIVAS

FOR MONACO:

POUR MONACO:

摩納哥:

За Монако:

POR MÓNACO:

Marcel PALMARO

FOR MOROCCO:

POUR LE MAROC:

摩洛哥:

За Марокко:

POR MARRUECOS:

FOR NEPAL:

POUR LE NÉPAL:

尼泊爾:

За Непал:

POR NEPAL:

FOR THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS:

POUR LE ROYAUME DES PAYS-BAS:

荷蘭王國:

За Королевство Нидерландов:

POR EL REINO DE LOS PAÍSES BAJOS:

P. J. DE KANTER

P. EIJSSEN

FOR NEW ZEALAND:

POUR LA NOUVELLE-ZÉLANDE:

紐西蘭:

За Новую Зеландию:

POR NUEVA ZELANDIA:

FOR NICARAGUA:

POUR LE NICARAGUA:

尼加拉瓜:

За Никарагуа:

POR NICARAGUA:

FOR THE KINGDOM OF NORWAY:

POUR LE ROYAUME DE NORVÈGE:

挪威王國:

За Королевство Норвегии:

POR EL REINO DE NORUEGA:

FOR PAKISTAN:

POUR LE PAKISTAN:

巴基斯坦:

За Пакистан:

POR EL PAKISTÁN:

FOR PANAMA:

POUR LE PANAMA:

巴拿馬:

За Панаму:

POR PANAMÁ:

FOR PARAGUAY:

POUR LE PARAGUAY:

巴拉圭:

За Парагвай:

POR EL PARAGUAY:

FOR PERU:

POUR LE PÉROU:

祕魯:

За Перу:

POR EL PERÚ:

FOR THE PHILIPPINE REPUBLIC:

POUR LA RÉPUBLIQUE DES PHILIPPINES:

菲律賓共和國:

За Филиппинскую Республику:

POR LA REPÚBLICA DE FILIPINAS:

Mauro MÉNDEZ

FOR POLAND:

POUR LA POLOGNE:

波蘭:

За Польшу:

POR POLONIA:

FOR PORTUGAL:

POUR LE PORTUGAL:

葡萄牙:

За Португалию:

POR PORTUGAL:

FOR ROMANIA:

POUR LA ROUMANIE:

羅馬尼亞:

За Румынию:

POR RUMANIA:

FOR SAN MARINO:

POUR SAINT-MARIN:

聖馬利諾:

За Сан-Марино:

POR SAN MARINO:

FOR SAUDI ARABIA:

POUR L'ARABIE SAOUDITE:

蘇地亞拉伯:

За Саудовскую Аравию:

POR ARABIA SAUDITA:

FOR SPAIN:

POUR L'ESPAGNE:

西班牙:

За Испанию:

POR ESPAÑA:

FOR THE SUDAN:

POUR LE SOUDAN:

蘇丹:

За Судан:

POR EL SUDÁN:

FOR SWEDEN:

POUR LA SUÈDE:

瑞典:

За Швецию:

POR SUECIA:

Gunnar JARRING
December 4, 1956

FOR SWITZERLAND:

POUR LA SUISSE:

瑞士:

За Швейцарию:

POR SUIZA:

FOR SYRIA:

POUR LA SYRIE:

敘利亞:

За Сирию:

POR SIRIA:

FOR THAILAND:

POUR LA THAÏLANDE:

泰國:

За Таиланд:

POR TAILANDIA:

FOR TUNISIA:

POUR LA TUNISIE:

突尼西亞:

За Тунис:

POR TÚNEZ:

FOR TURKEY:

POUR LA TURQUIE:

土耳其:

За Турцию:

POR TURQUÍA:

FOR THE UKRAINIAN SOVIET SOCIALIST REPUBLIC:

POUR LA RÉPUBLIQUE SOCIALISTE SOVIÉTIQUE D'UKRAINE:

烏克蘭蘇維埃社會主義共和國:

За Украинскую Советскую Социалистическую Республику:

POR LA REPÚBLICA SOCIALISTA Soviética de UCRANIA:

FOR THE UNION OF SOUTH AFRICA:

POUR L'UNION SUD-AFRICaine:

南非聯邦:

За Южно-Африканский Союз:

POR LA UNIÓN SUDAfricana:

FOR THE UNION OF SOVIET SOCIALIST REPUBLICS:

POUR L'UNION DES RÉPUBLIQUES SOCIALISTES SOVIÉTIQUES:

蘇維埃社會主義共和國聯盟:

За Союз Советских Социалистических Республик:

POR LA UNIÓN DE REPÚBLICAS SOCIALISTAS SOVIÉTICAS:

FOR THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND:

POUR LE ROYAUME-UNI DE GRANDE-BRETAGNE ET D'IRLANDE DU NORD:

大不列顛及北愛爾蘭聯合王國:

За Соединенное Королевство Великобритании и Северной Ирландии:

POR EL REINO UNIDO DE GRAN BRETAÑA E IRLANDA DEL NORTE:

FOR THE UNITED STATES OF AMERICA:

POUR LES ETATS-UNIS D'AMÉRIQUE:

美利堅合衆國:

За Соединенные Штаты Америки:

POR LOS ESTADOS UNIDOS DE AMÉRICA:

FOR URUGUAY:

POUR L'URUGUAY:

烏拉圭:

За Уругвай:

POR EL URUGUAY:

FOR VATICAN CITY:

POUR LA CITÉ DU VATICAN:

梵蒂岡:

За Ватикан:

POR LA CIUDAD DEL VATICANO:

Edward E. SWANSTROM

Aloysius J. WYCISLO

FOR VENEZUELA:

POUR LE VENEZUELA:

委內瑞拉:

За Венесуэлу:

POR VENEZUELA:

FOR VIET-NAM:

POUR LE VIETNAM:

越南:

За Вьетнам:

POR VIETNAM:

FOR YEMEN:

POUR LE YÉMEN:

葉門:

За Йемен:

POR EL YEMEN:

FOR YUGOSLAVIA:

POUR LA YUGOSLAVIE:

南斯拉夫:

За Југославију:

POR YUGOESLAVIA:

Dr. Joza BRILEJ ✓
31st of Dec. 1956